

Навіть одне врятоване

День медичного працівника – свято, яке стоїть насамперед усіх тих, хто щоденно одягає білий халат, поспішає на прийом пацієнтів, на огляд хворих у стаціонарних відділеннях, в операційні, де боротиметься за їхнє життя, хто у будь-яку хвилину доби зобов'язаний бути готовим надати необхідну медичну допомогу людям. Водночас це свято кожного українця, бо без медиків наше життя просто неможливе. Ми розуміємо, як нелегко і їм, лікарям, медсестрам,

санітаркам, вченим. Сподіваємося, що в нашій державі настане час, коли праця медика буде не лише однією з найнеобхідніших, а й найшанованіших і високо оплачуваних. А значить, відповідно, цінуватимуться наші здоров'я і життя.

COVID-19 поділив людство на медиків і пацієнтів. Все інше: ціни на нафту, міжнародні війни і навіть світова економічна криза, відійшло на десятий план. Сьогодні ми розуміємо, що майбутнє кожного з нас залежить від людини в респираторі, захисних окуля-

рах та протиепідемічному костюмі. Медики розпочинали цю війну великими руками. І незважаючи на те, що закон дозволяє лікарям відмовитися рятувати чуже життя, коли власне під загрозою, жодний цим правом не скористався.

Саме тому вони стали героями сьогодення. Самі про себе вони кажуть, що перетворюються на інопланетян. Спочатку особистий простий медичний костюм, на нього багаторазовий комбінезон, після нього крокси, на них бахіли. Дали

Медики «швидкої»

Перші у критичній ситуації

Вони щодня рятують життя українців, приїжджаючи на виклики. Вони мають різний стаж та професію, проте всі працюють в службі екстреної допомоги. Це – фельдшери, лікарі, водії та диспетчери. Працівники екстреної медичної допомоги – завжди перші і рятують життя у найскладніших ситуаціях.

Золоте правило: хочеш знати реальний стан речей – перемістись у епіцентр подій. Працівники екстреної допомоги не виходять з нього. Вони щоразу готуються до того, щоб переступити поріг чийсь домівок, не знаючи, що на них чекає. Коли трапляється екстрена ситуація чи ДТП, постраждалий навіть не бачить обличчя людей, котрі рятують його життя. Їхнє завдання зреагувати швидко та доставити постраждалого в лікарню. Це займає хвилини.

Екстрена медична допомога ще потребує значних покращень роботи – викликів багато. Попри не найкращі умови, напружений графік та відсутність сну працівники служби екстреної медичної допомоги в кожному куточку готові прийти на допомогу та врятувати життя.

Багато з постраждалих, виходячи з лікарні, хотіли б побачити та подякувати людям, що у найперші хвилини критичних ситуацій були поруч та врятували їм життя.

Ми зробили портрети цих героїв та хочемо показати їх вам! Вони чуйні, відважні.

Вони справжні!
Шануймо їх!

ПОДЯКА ВІД МЕРІЇ

У Львові День вишиванки присвятили лікарям.

Цьогоріч Львів відзначає День вишиванки у незвичний спосіб: окрім традиційного вбрання до атрибутів свята, додався новий предмет гардеробу, продиктований вимогою доби – медична маска. У знак шанси та вдячності професії лікаря, одягнути у вишиванки левів біля Ратуші дооручили медикам. Участь в акції взяли лікарі з усіх медзакладів Львова.

«Вишиванка – це символ ідентичності, душі українського народу. Це та надія, яка нам допомагає і об'єднує усіх українців. Тому я з радістю долучилася до цієї акції. Сьогодні ми, лікарі, у вишиваних масках, які нам із вдячністю безкоштовно надала компанія «Скиба», – сказала Наталія Матолінець, завідувачка відділенням анестезіології та інтенсивної терапії лікарні швидкої медичної допомоги Львова. Як зауважив директор департаменту «Адміністрація міського голови» Євген Бойко, така акція – своєрідний знак подяки медичним працівникам за роботу в умовах пандемії. Скульптури біля фонтанів на площі Ринок також одягли у захисні маски з написом «Дякую лікарю» та символічні медичні халати.

А лікарі анестезіолого-реанімаційного відділення №1 Львівської обласної лікарні розмалювали захисні костюми у вишиванки. «Так, це розмальований власноруч засіб індивідуального захисту. Навіть у складних умовах команда працює на позитиві», – кажуть у ЛОКЛ. Крім того, маленьких пацієнтів відділення інтенсивної терапії і відділення патології недоношених новонароджених Львівської обласної клінічної лікарні також одягнули у крихітні вишиті строї.

ПОДЯКА ВІД ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Патрульні поліцейські Львівщини влаштували акцію подяки медикам: вони працюють, щоб інші залишилися вдома.

Два десятки копій на чотирьох поліцейських автівках приїхали до обласної інфекційної лікарні. Через гучномовець, дотримуючись дистанції, патрульні звернулися до медиків і побажали їм перемоги у боротьбі з вірусом.

Для лікарів така акція стала цілком несподіванкою. Це було дуже щиро і зворушливо.

ПОДЯКА ВІД ПАЦІЄНТІВ

РУДНИЦЬКІЙ Надії Дмитрівні завідувачці першої пульмонології Львівського Центру легеневого здоров'я.

Шановна наша Надіє Дмитрівно!

Нещодавно старше покоління нашої родини (трьох осіб) перенесло важку вірусну пневмонію. Ми отримали шок, коли довідалися спершу про хворобу доньки, а потім і про свій стан. Після проведеної комп'ютерної томографії легень, ми опинилися у першому відділенні пульмонології Львівського Центру легеневого здоров'я. У Ваших, Надіє Дмитрівно, руках. У дуже надійних руках. Саме такі слова ми не раз чули і від хворих: «Не хвилюйтеся, все буде добре – ви в надійних Надіних руках!»

А руки Надії Дмитрівни і надійні, і дбайливі. Вона – великий лікар! Все знає! Щиро радить, допомагає, підказує! І завжди заспокоює! Уважна. Адже наш вік вже такий високий (обоє з чоловіком маємо понад 85, а дочці – 60). Здавалося, більше уваги мало б бути молодим. Але у Надії Дмитрівни уваги вистачало на всіх. Постійна присутність у відділі, постійні огляди хворих. Щойно поснідали, а Надія Дмитрівна вже стукає у двері. І слухає, слухає, слухає...

І ще, Надіє Дмитрівно, хочемо Вам подякувати за Ваш колектив. Всім черговим лікарям, всім сестричкам, всім санітаркам. Ніхто з них не шкодує своїх сил, згинають свої ніжки біля наших ліжок, запитують: «Бабусечко, не болить, не пече?» А скільки разів на день миють і прибирають, то й не полічити! І ще дякуємо тим, хто нас годував: пік булочки, варив кашки. Передайте усім наше щире «Дякую!».

А найбільше нам хочеться, щоб про те, як чітко налагоджені у Вас у відділі лікування хворих, ставлення до них, організація роботи колективу довідалося Ваше керівництво і поставило Вас у приклад. Бо у Вас, Надіє Дмитрівно, є чому вчитися. Хай благословить Вас Бог!

3 пошаною родина ПАВЛОВСЬКИХ-ЯРЕМЧУКІВ.

ПОДЯКА ВІД ПАЦІЄНТКИ

БАБ'ЯКУ Андрію Миновичу, завідувачу інфекційного відділу Стрийської центральної міської лікарні.

Так сталося, що я провела два тижні в інфекційному відділенні Стрийської міської лікарні.

Хочу подякувати Баб'яку Андрію, всім медсестрам, персоналу цього відділення за доброту і підтримку, коли я перебувала там.

Стрияни, повірте, я бачила як вони працюють, перебувати у захисних костюмах не так легко, а дехто з нас скаржиться, що не витримує у масці.

Бережіть себе і лікарів!

Любов до лікарського мистецтва —